

Порески третман прихода које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу преношења права коришћења рачунарског програма путем уговора о лиценци односно подлиценци

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00030/2009-04 од 11.3.2009. год.)

Према члану 40. став 1. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон), на приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног обвезника по основу дивиденди и удела у добити у правном лицу, ауторских накнада, камата, капиталних добитака и накнада по основу закупа непокретности и покретних ствари, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20%, ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Одредбом члана 20. став 2. Закона прописано је да се под ауторском накнадом сматра накнада по основу ауторског права и права индустријске својине. У смислу овог члана, ауторска накнада је накнада коју обвезник пореза на добит плаћа правном лицу за ауторско право (које се остварује по основу ауторског дела), као и за право индустријске својине (нпр. право на патент, жиг, заштиту дизајна).

Одредбом члана 2. Закона о ауторским и сродним правима („Сл. лист СЦГ“, бр. 61/04) прописано је да се ауторским делом, између осталог, сматрају и рачунарски програми. Ако је ауторско дело рачунарски програм који је аутор (физичко лице) створио током трајања радног односа, извршавајући своје радне обавезе, трајни носилац свих искључивих имовинских права на делу је послодавац – правно лице. Имовинска права аутора (која заједно са моралним правима аутора чине ауторско право) проистичу из економског искоришћавања дела, а обухватају, између осталог, право на бележење и умножавање, при чему се, ако је ауторско дело рачунарски програм, умножавањем сматра и смештање целог или дела програма у меморију рачунара, односно пуштање програма у рад на рачунару; право давања примерака дела у закуп (на ограничено време, уз непосредну или посредну имовинску корист) и сл.

У случају када права на рачунарском програму припадају нерезидентном обвезнику (правном лицу) који путем уговора о лиценци односно подлиценци преноси право коришћења предмета уговора – рачунарског програма резидентном обвезнику који му по том основу плаћа одређену накнаду, та накнада, према мишљењу Министарства финансија, представља ауторску накнаду која се опорезује порезом по одбитку у складу са чланом 40. Закона по стопи од 20%, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.